05/12/2020

Ολοκληρώθηκε η αποκατάσταση της Τράπεζας στην Ι.Μ. Χιλανδαρίου (ΕΙΚΟΝΕΣ)

/ Αγιορείτικα

Ολοκληρώθηκε το έργο της αποκατάστασης στην Τράπεζα της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου, η οποία χρονολογείται από τον 14ο αιώνα και από την εποχή του βασιλιά Μιλούτιν.

Επιμέλεια: Νίκος Οικονόμου – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Σύμφωνα με ανακοίνωση της Μονής, οι πρόσφατες εργασίες αφορούσαν την ανακατασκευή και τοποθέτηση του δαπέδου και της οροφής. Επίσης, ανακατασκευάστηκαν και εγκαταστάθηκαν 18 μαρμάρινα τραπέζια που κοσμούσαν την τράπεζα πριν από περισσότερα από 100 χρόνια. Ο εγκαινιασμός και αγιασμός

της ανακαινισμένης Τράπεζας τελέστηκε την Τετάρτη 2 Δεκεμβρίου 2020.

Η Τράπεζα αποτελεί μέρος της επέκτασης της Μονής, η οποία πραγματοποιήθηκε με την σημαντική συμβολή του βασιλιά Μιλούτιν. Ο ίδιος, στις αρχές του 15ου αιώνα, έχτισε και **το Καθολικό της Μονής που είναι αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου, το οποίο, ακόμα και σήμερα, αποτελεί ένα από τα ομορφότερα και καλύτερα σωσμένα στο Άγιον Όρος**.

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

Η Ι.Μ. ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΟΥ ΤΙΜΗΣΕ ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ – (ΦΩΤΟ)

Την μεγάλη Θεομητορική εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου πανηγύρισε το Άγιον Όρος και η Ι. Μονή Χιλανδαρίου. Σύμφωνα με την αγιορείτικη τάξη τελέστηκε η καθιερωμένη αγρυπνία, ενώ ακολούθησε η εορταστική τράπεζα.

Φέτος, η εορτή τελέστηκε κάτω από ειδικές συνθήκες λόγω των περιορισμών που επιβλήθηκαν εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει μεγάλος αριθμός επισκεπτών, όπως συμβαίνει συνήθως κάθε χρόνο.

Δείτε χαρακτηριστικά φωτογραφικά στιγμιότυπα:

ХИЛАНДАР

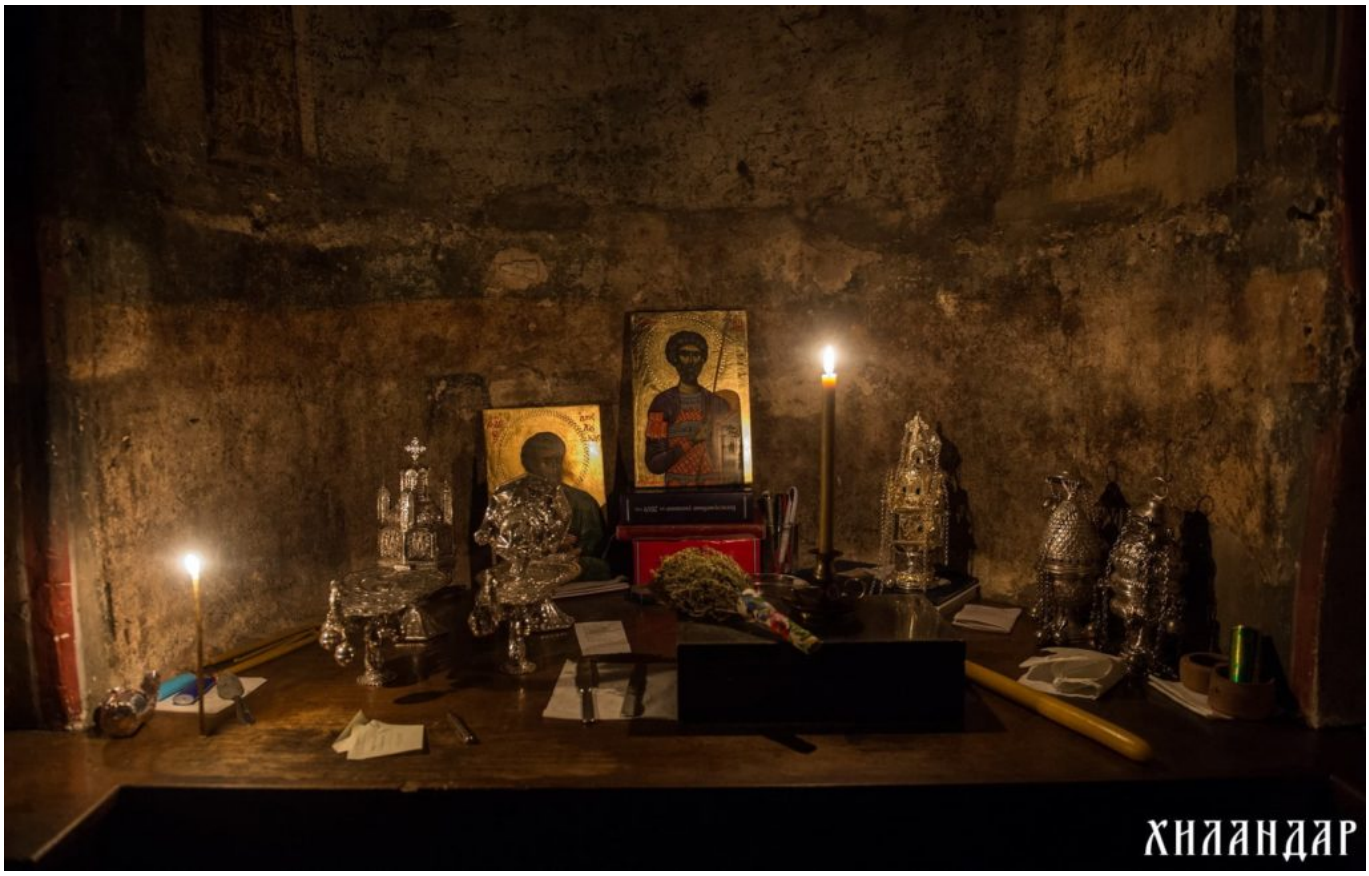
ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

ХИЛАНДАР

Ι. Μ. ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΟΥ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΓΕΦΥΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΕΡΒΩΝ

Ο ελληνικός και σερβικός λαός είχαν την ευλογία και την ιστορική ευκαιρία να συναντηθούν στο Άγιον Όρος. Κάτω από το μεγαλοπρεπές όρος Άθω, στο Περιβόλι της Παναγίας Θεοτόκου, στην όαση της σπάνιας φυσικής ομορφιάς και πνευματικής ειρήνης, οι Σέρβοι μοναχοί βρήκαν το καταφύγιο όπου μπόρεσαν να εξελίσσονται πνευματικά και να βάλουν τα θεμέλια της πνευματικότητας, πολιτισμού και μόρφωσης του νέου σερβικού κράτους.

Η αδελφότητα Ελλήνων και Σέρβων, δύο χριστιανικών λαών, άρχισε με τον ερχομό του Σέρβου πρίγκιπα Ράστκο στο Άγιον Όρος όπου αργότερα έγινε γνωστός ως Άγιος Σάββας. Μόλις έγινε μοναχός, πηγαίνει στη Μονή Βατοπαιδίου και γίνεται συνάδελφος με τους Έλληνες μοναχούς. Σε λίγο έρχεται κοντά του και ο πατέρας του, Σέρβος ηγέτης Στέφανος Νεμάνια, ο οποίος εγκαταλείπει το θρόνο για να ακολουθήσει τον γιο του.

Ακόμα και όταν εγκατέλειψαν το Βατοπαίδι και ίδρυσαν το σερβικό Χιλανδάρι ο πατεράς και ο γιος δε διακόπτουν τις σχέσεις με το ελληνικό περιβάλλον τους. Ο Άγιος Σάββας εμπνέεται από τα βυζαντινά έργα και την αγιορείτικη κληρονομιά, συνθέτει πρώτα εκκλησιακά και κρατικά συντάγματα και τα προσαρμόζει στο σερβικό λαό και στη σερβική γλώσσα. Αυτή η μετάδοση της πνευματικής και πολιτιστικής κληρονομιάς από την εποχή του Αγίου Σάββα, μαζί με τη διαφωτιστική αποστολή των Θεσσαλονικέων αδερφών, Αγίων Κύριλλου και Μεθόδιου τον 9ο αιώνα, συνεισέφερε ώστε να παραμείνουν ο ελληνικός και ο σερβικός λαός δεμένοι με αδιάσπαστες σχέσεις για πάντα. Μοιράζοντας την ίδια μοίρα μετά την κατάρρευση της Βυζαντινής αυτοκρατορίας και του μεσαιωνικού σερβικού κράτους, τον βασανιστικό ζυγό της τουρκικής σκλαβιάς, συγκρούσεις και πολέμους που τους έφεραν ο 19ος και 20ος αιώνας, οι δύο λαοί πάντα στέκονταν στην ίδια πλευρά, πολεμώντας για τη διατήρηση της ταυτότητάς τους ενάντια στους πανίσχυρους ανέμους της βαλκανικής ιστορίας.

Το Χιλανδάρι και όλο το Άγιον Ορος με τις είκοσι μονές, σκήτες και κελιά αποτελούν μια ζωντανή μαρτυρία αυτής της αιώνιας συντροφικότητας. Ακόμα και σήμερα, τον καιρό μας αυτή με τον ομορφότερο τρόπο φανερώνεται στις γιορτές των Μονών Βατοπαιδίου και Χιλανδαρίου όταν οι καθηγούμενοι ανταλλάζουν τις θέσεις τους και μια μέρα γίνονται επικεφαλής της αδελφικής μονής.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ Ι. Μ. ΧΙΛΑΝΔΑΡΙΟΥ

Στα τέλη του 10ου αιώνα, ο Έλληνας μοναχός Γεώργιος Χελανδάριος ίδρυσε το Χιλανδάρι και απ’αυτόν, κατά πάσα πιθανότητα, προήλθε το όνομα της Μονής. Στα ιστορικά έγγραφα το Χιλανδάρι αναφέρεται για πρώτη φορά το 1015. Εως το 1169 η Μονή ήταν εγκαταλειμμένη και κατεστραμμένη. Το έτος 1198 ο τότε Βυζαντινός αυτοκράτορας Αλέξιος Γ΄ Αγγελος ανέθεσε τη διαχείριση αυτού του μοναστηριού στους μοναχούς Συμεών και Σάββα, τέως Σέρβο ζουπάνο Νεμάνια και τον γιο του Ράστκο, να το κάνουν «εστία στην οποία θα παραμείνουν Σέρβοι μοναχοί». Σε μια πολύ σύντομη περίοδο ο Συμεών και ο Σάββας ανακαίνισαν αυτό το ερειπωμένο μοναστήρι και από τότε και μέχρι τις ημέρες μας, η Μονή Χιλανδαρίου ζει ασταμάτητα τη ζωή της. Το Χιλανδάρι επεκτάθηκε μερικές φορές, λιγότερο νότια και περισσότερο βόρεια. Ο βασιλιάς Μιλούτιν συνεισέφερε σημαντικά στην επέκταση. Αυτός στις αρχές του 15ου αιώνα έχτισε το Καθολικό της Μονής που είναι αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου που ακόμα και σήμερα αποτελεί ένα από τα ομορφότερα και καλύτερα σωσμένα στο Άγιον Όρος.

Στα θησαυροφυλάκια του μοναστηριού, στους ναούς και στα αρχεία του φυλάγονται παραπάνω από 1400 πολύτιμες εικόνες, δεκάδες από τις οποίες θεωρούνται θαυματουργικές και ανήκουν στα πιο πολύτιμα παραδείγματα της Βυζαντινής τέχνης, 507 χειρόγραφοι κώδικοι μεσαιωνικών ηγεμόνων (ελληνικοί, σερβικοί, ρωσικοί, μολδοβλαχικοί, τούρκικοι) και 1041 πρωτότυπα, χειρόγραφα βιβλία με 312.000 σελίδες συνολικά, 80 παλιά τυπωμένα βιβλία από το 15ο έως το 17ο αιώνα, 40.000 βιβλία από το 17ο αιώνα έως σήμερα. Το θησαυροφυλάκιο του Χιλανδαρίου κατέχει μεγάλο αριθμό έργων εφαρμοσμένης τέχνης όπως και πλούσια συλλογή λαϊκής τέχνης. Η οικοδομική κληρονομιά του αποτελείται από στρώματα από το 12ο έως το 19ο αιώνα, με γύρω στα 25 κελιά, εκκλησίες και παρεκκλήσια έξω από το μοναστηριακό συγκρότημα. Οι πανάξιες τοιχογραφίες καταλαμβάνουν συνολική έκταση των περίπου 5.000 τμ. Το μοναστηριακό κτήμα εκτείνεται σε γύρω στα 10.000 εκτάρια συνολικής έκτασης. Το Χιλανδάρι, σαν αγιορείτικο, βυζαντινό μνημείο αποτελεί μέρος της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΤΟΥ 2004

Τη νύχτα της 3ης και 4ης Μαρτίου του 2004 στο Χιλανδάρι ξέσπασε μεγάλη φωτιά. Η πυρκαγιά επεκτάθηκε από τη δυτική πτέρυγα «Ηγουμενείο» σε όλη τη βόρεια πλευρά της Μονής. Η φωτιά κατέστρεψε ή έκανε μεγάλη ζημιά στα 5.897 τμ ή γύρω στα 55% των εγκαταστάσεων. Το παρεκκλήσι Αγ. σαράντα μαρτυρών εξαφανίστηκε εντελώς, τα παρεκκλήσια Αγ. Δημητρίου, Αγ. Σάββα και Αγ.

Νικολάου έπαθαν αρκετή ζημιά. Τα παλιότερα σωσμένα αυθεντικά μοναχικά κελιά από το τέλος του 16ου αιώνα, πολύ σπάνια στο Άγιον Όρος, επίσης καταστράφηκαν πλήρως. Κάηκαν τα κονάκια «Ηγουμενείο» (17-19 αιών.), «Δοχειό» (17 αιών.), «Μεγάλο Κονάκι» (19 αιών.), «Συνοδικόν» (19 αιών.), «Συγκρότημα της εισόδου» (17 αιών.), «Παλιό κονάκι» (14-19 αιών.) και «Λευκό Κονάκι» (16 αιών.). Τα πιο πολύτιμα αντικείμενα, εικόνες και χειρόγραφα που βρίσκονται στο νότιο μέρος της Μονής σώθηκαν από την καταστροφή. Η αιτία έναρξης της πυρκαγιάς ήταν ρωγμές στον καπνοδόχο στο κονάκι «Ηγουμενείο». Το νοτιοδυτικό τμήμα της Μονής παθαίνει καθίζηση και αυτό προκάλεσε πολλές ρωγμές στους τοίχους, φανερές και μη. Η φωτιά από τον καπνοδόχο άναψε το ξύλινο δοκάρι στον τοίχο και μετά επεκτάθηκε στην ξύλινη οροφή, καλυμμένη με σχιστόπλακες. Στο Άγιον Όρος οι πυρκαγιές είναι πολύ συχνές. Με τον καιρό σημειώθηκαν σε σχεδόν καθεμία από είκοσι μονές. Το 1722 και 1775 το Χιλανδάρι επίσης δοκιμάστηκε από μεγάλες πυρκαγιές.